

at frasælbe denne Beskatning. Udvalget har derfor ikke villet indvende Noget imod denne Afgift. Hvad derimod den Tillægsafgift af 3 Rd. pr. Commercelæst angaaer, som Sen vil der skal paalægges Speculanthandelen, da har Udvalget tilladt sig i sin Betænkning bestemt at udtale sig imod samme, og jeg skal i saa Henseende ganske henvise til Betænkningen. Jeg skal kun endnu udhæve, at det gjentagende af Lagthinget er udtalt, at det er Befolkningens Ønske, at der ikke maa lægges en saadan Tillægsafgift paa Speculanthandelen, men at denne maa blive saa fri som muligt, og tillige, at det Medlem af Commissionen, der i sin Tid var nedsat til at tage Spørgsmaalet om den islandske Handel under Overvejelse, og selv ved den Leilighed udtalte sig for en saadan Tillægsafgift, ved nærværende Sags første Behandling har udtalt, at han ikke fandt nogen Anledning til at bibeholde denne Tillægsafgift i den færøiske Lov, naar den var frasalden i den islandske, ja at han endog fandt sig foranlediget til stærkt at udtale sig for, at denne Tillægsafgift skulde bortfalde. Jeg skal saaledes meget anbefale det ærede Thing at gaae ind paa det til denne Paragraph stillede Ændringsforslag, og jeg vil haabe, at Regjeringen heller ikke fra sin Side vil have Noget imod samme.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at ophylse for det ærede Thing, hvorledes jeg for Diebliffet betragter Regjeringens Stilling til denne Sag. Da jeg tidligere som Indenrigsminister udarbejdede et Udkast til denne Lov, var jeg af den Formening, at man burde søge ved forskellige Bestemmelser at tilvejebringe en Overgangstilstand. Man ansaae det for misligt for Ærne, at det let kunde blive Tilfældet, at Speculanthandelen der blev den eneste Handel, medens dette for Islands Vedkommende et nogenstunde havde været at befrygte. Det er nemlig kun et meget lidet Folketal — c. 8,000 Mennesker — med hvem Handelen paa Ærne kan drives, og, naar ellers Conjunctionerne maatte blive uheldige, naar Priserne maatte blive meget høje paa Forsyningsartiklerne, der skulle sælges til Færøerne, saa vil Udsigten til Gevinst blive saa ringe, at herved kunde forvoldes en

meget stor Ustadighed, saaledes at Ærne et Aar kunde blive besøgt af en Mængde Skibe og et andet Aar af næsten ingen. Dertil kommer, at et uheldigt Udfald af Speculanthandelen i det første Aar let kunde bevirke, at Mange de følgende Aar aldeles bleve borte. Man vilde i Genhold hertil ved forskellige Bestemmelser virke for, at der kunde danne sig faste Handlende. Jeg skal derfor ganske i Forbigaaende bemærke, at den hele Speculanthandel er kun Handelen i sin Barndom; det er egentlig kun en Dmtustning af Varer imod Varer. Det er oplivende for et Folk med Hensyn til Handelen, at Kjøbmanden samler, ordner og forterer de Varer, som han kjøber, og ligeledes, at han forsyner sig fra Landet med hensigtsmæssige Lagere af de Varer, han sælger, og dermed bliver denne commercielle Virksomhed et meget vigtigt Punkt i Landets Udvikling. Imidlertid, disse almindelige Grundsatninger, hvorefter den saakaldte Speculanthandel slet ikke finder Sted i et befolket og uddannet Land, passe ikke paa disse smaa Ær.

Det var da — som sagt — oprindeligt Regjeringens Anskuelse, at man vilde søge at gjøre Noget for at fremkalde faste Handlende med Hensyn til Forsyningen. Imidlertid har denne Anskuelse ikke fundet Indgang hos de Mænd, der repræsenterer Ærne selv, ligesom den heller ikke her paa Rigsdagen har fundet Indgang, navnlig ved Sagens tidligere Behandling i Folkethinget; man har tvertimod netop meent, at der burde gives den størst mulige Frihed eller rettere absolut Frihed i Henseende til Handelen — thi de to Rigsdalers Afgift af Læst kan man ikke regne for noget Baand — og det en absolut Handelsfrihed baade med Hensyn til de udenfor Færøerne boende Handlende, det være sig nu fremmede eller danske, og paa Ærne selv, der af Enhver, der er 25 Aar gammel og forresten en skikkelig Mand, imod Erlæggelse af 2 Rigsdaler der skal kunne blive Handelsmand. Just denne Frihed skulde være det, der paa den bedste Maade vilde stikke Ærne. Regjeringen kan, naar selve Befolkningen paa Stedet og man ogsaa her i Rigsdagen er enig i denne Anskuelse, ikke ville modsætte sig den. Jeg skal derfor ikke ytre Noget mod de forskellige